

Cahil

– Ahmet TURGUT · 09 Haziran 2010

bir ceviz kabuğu içinde dünya,
sense bu dünyanın içinde tozsun..
uçsuz bucaksız bir denizsin güya,
halbuki, su dolu bir kavanozsun..

sen..güneş ensenden vurduğu vakit,
kendi gölgesini dev sanan cüce!
tüm şerli sıfatlar vasfına ait,
manasını, sende buluyor gece..

varlığın bir kambur, omuzlarda yük,
aldığın, verdiğin..ziyan.. nefesin..
sorsan senden başka varmı dır büyük!
düşsende, batsanda..hep üstte nefsin..

konuştuk..dolaştık döndük en başa,
tek bir söz etmeye kalmadı halim..
nasıl anlatayım.. kimim ki; haşa! !
karşında, çaresiz kalmışken alim..

26.04.2010

ahmet turgut atlık